

יולי ורשבסקי בשם האב, הבן, הריח הקרוש

פעוט

פְּנֵי הַשֶּׁלֶג כְּסוּ בִידִים רִיקוֹת,
וְהִיעַר חוֹשֶׁף אֵיבָרִים מְצַנְעִים,
כִּף הַיָּד מִפְלֶסֶת שָׁנִים לְאָרְכוֹ
שֶׁל הַשְּׁבִיל הַנִּפְרָשׁ מֵעֲצָמֵי לְעֲצָמֵי.

כֶּתֶם דִּיו עַל הַשֶּׁלֶג בְּרַגַע פְּעוּט
הַתְּבוּסָה וְהִצִּיף אֶת עֵינֵי הַפְּעוּט.
בְּשִׁחִיקַת הַשָּׁנִים לֹא אֶטְעַן לְחִפּוֹת,
וְאִמִּי מוֹשִׁיטָה אֶצְבְּעוֹת מְרַפְּאוֹת.

שדר מלבין

הוּ זָדִי-זְקִירָה וּמַעֲנָה,
בוֹלַע בּוֹלַע עֵץ,
אוֹנֵס בִּיעַר גּוֹף לְבָנָה,
בוֹלַע חֵץ.

הָאוֹן נָגַר בְּמַעְרוֹךְ,
בְּנִרִיד נִכְרָךְ,
נִקְוָה בְּסִתֵּר עַל הַמוֹךְ
בְּשֶׁלֶג רֶךְ.

הָעוֹר מִחֲלִיק בְּשִׁקַּע סְדוּם,
נוֹשֵׁף בְּכַר,
וּבְדַחִיפָה נִפְתָּח שְׁסִתוֹם,
מְשַׁכֵּב זָכָר.

וְהַעֲנֵבֵל בּוֹעֵט בְּזוּג,
מִשְׁגָּל נְסוּג,
שֶׁדָּר מִלְבִּין נְחֻצָּה בְּכֶרֶק
זְרָעֵי הַסָּרְק.

Glockengasse

שׁוֹשֶׁלֶת יִשְׂרָאֵל אֲבָדָה בְּמִזְוָה,
לְזִכָּר הָאֲבוֹת נִיחוּחַ בְּרֵאשִׁית,
וַיְמִי קוֹלוֹן נוֹטְפִים בְּלַחֵשׁ חֲרִישִׁי
אֶלְפִים שָׁנוֹת גְּלוֹת כְּמוֹ נִתְּזוּ בְּהוֹוָה.

סְפִירַת הַמְּלֵאִי פְּסָקָה! שֶׁשָּׂה מִלִּיּוֹן בְּעוֹ"ש,
הַפְּעֵמוֹן צִלְצֵל לְאַשְׁכְּכָה עֵבְרִית,
לְזִכָּר הָאֲבוֹת עָלֵי לְבוֹא בְּכֶרֶת
בְּשֵׁם הָאֵב, הַבֵּן, הַרִיחַ הַקְּרוֹשׁ.

ברלין — תל אביב